

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กอบพงษ์ กัลยา "การทดลองใช้ภาษาพยนตร์แบบถูป ๘ ม.ม. เป็นเครื่องสอนวิชาอาหารและโภชนาการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาโสคหัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๓.

กอ สรวศิพานิช, "การมัธยมศึกษาในประเทศไทย," วารสารวิทยาลัยวิชาการศึกษาพม่าโลก, มกราคม, ๒๕๑๕, หน้า ๑๙ - ๓๗.

จรารัตน์ ชีรเวช "การทดลองสอนวิชาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้ภาษาพยนตร์และสไลด์." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาโสคหัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๔.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ "การศึกษาสถานภาพทางโสคหัศนศึกษาในการสอนวิชาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดพระนคร." ปริญญา ni พนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, ๒๕๑๑.

ฤลิศ วิชัยคิรු "การศึกษาเบรี่ยมเทียบการใช้เทปโทรศัพท์กับการสอนจริง และการใช้ภาษาพยนตร์คลับประกอบการสอนกับการสอนแบบธรรมชาติ." ปริญญา ni พนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, ๒๕๑๔.

ธรรมรงค์ บุญสันดง "การทดลองสอนการประคิชร์ตัวอักษรในโสคหัศนศึกษาโดยใช้ภาษาพยนตร์แบบถูป ๘ มิลลิเมตร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาโสคหัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖.

บุญเดิร์ ภาคร "การสร้างและการใช้ภาษาพยนตร์ในการสอนวิชาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาโสคหัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖.

บุญญา คล้ายพันธุ์มิ "เบรี่ยนเทียนผลการเรียนรู้ของนิสิตปีที่ 1 วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสนเกี่ยวกับการประดิษฐ์อุปกรณ์การสอนความการใช้ภาษาพยนตร์คลับชนิดชูเปอร์ 8 วีดีโอง ๆ." ปริญญาในพนธกิจการศึกษาหน้าบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาปราสาสนมิตร, 2515.

เบญจนาคร เมฆไสเกย "การทดลองสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้ภาษาพยนตร์แบบดูด 8 ม.ม." วิทยานิพนธ์ปริญญาหน้าบัณฑิต แผนกวิชาโภศ्थกิจ ศึกษา อาชญากรรมทางวิทยาศาสตร์ ไทยวัฒนาพานิช, 2515.

ประกอบ ธรรมสุค, สอดคล้องปรับเปลี่ยนหลักสูตรสำหรับครู, พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2513.
ประชุมสุข อาชวอ่ารุ่ง, "ระเบียบวิธีสอนวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษา," คู่มือการอบรมครูมัธยมศึกษา, พระนคร : กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิสามัญศึกษา, 2501.

บริษัท อุตุนวัฒน์ "การศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้ทักษะทางช่างโดยใช้ภาษาพยนตร์แบบคลับ 8 มิลลิเมตร รวมถึงการลงมือปฏิบัติ." ปริญญาในพนธกิจการศึกษาหน้าบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาปราสาสนมิตร, 2514.

พิพักษ์ รักษ์พลดิษ, "นโยบายการศึกษาฝ่ายวิทยาศาสตร์," วารสารสถาการศึกษาแห่งชาติ, พฤษภาคม 2512.

วิจิตร ศรีสุวรรณ, "สภาพปัจจุบันและปัญหาความต้องการทางการศึกษาของประเทศไทย," ศูนย์ศึกษา, 16(พฤษภาคม, 2513).

วิชาการ, กรม. ประเมินบทความเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา,
พระนคร : กรุงเทพฯ, 2512.

สมั่น บังกะโน, ถ่ายทอดภาษาพยนตร์, พระนคร : รวมสำนัก, 2506.

สีบีบีนัน พากุตต์, "บทบาทของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการพัฒนาการศึกษา," ศูนย์ศึกษา, 9.-10 (กันยายน - ตุลาคม, 2512).

สุวัฒน์ นิยมคำ, การสอนวิทยาศาสตร์แบบพัฒนาความคิด, พระนคร : วัฒนาพานิช, 2517.

ການຈາວັດກຸມ

- Allen W.H., Weintraub R. "The Motion Variable in Film Presentation," A.V. Communication Review, 18(Spring, 1970).
- ASPAC, Proceeding of the 1972, Audio-Visual Education Seminar (20 - 29 Feb. 1972).
- Department of A.V. Instruction. "Film Loop," Audio-Visual Instruction, 14(June - July, 1969).
- Diamond, Robert M. "Teaching the Recognition of Tennis Errors Utilizing the 8 mm. Loop Film," A.V. Communication Review, 14(Fall, 1966), 422.
- Diamond, Robert M. and Collins, Thomas C. "The Use of 8 m.m. loop Film to Teach the Identification of Clarinet Fingers, Embouchure and Position Errors," A.V. Communication Review, 14(1966),
- Donna Peck. "The 8 m.m. in Team Teaching," The Instructor, 78(January, 1969), 125 - 7.
- Edward, Ronald Kenneth. "An Experimental Study in the Teaching of Business Machines Utilizing and Audio-Visual Tutorial Laboratory Approach with Continuous-Loop Sound Films," Dissertation Abstracts, 31 (September, 1970).
- Fletcher, Harry D. "Loop Film for Driver Education Classes," Educational Screen A.V. Guide, (November, 1965), pp.20 - 21.
- Forsdale, Louis and Stuart Selby. "8 m.m. for Local Production," A.V. Instruction, 6(December, 1961), 528 - 531.
- Gale, Jame C. "Super 8 Industry and the School," A.V. Instruction, 14(March, 1969), 70 - 73.
- Harrel, Burt. "Audio-Visual Programs & Science Instruction," A.V. Instruction, 15(February, 1970).

- Hayes, Harold D. "Using A.V. Material in Industrial Education," Industrial Arts and Vocational Education, 6(June, 1969), 25.
- Hocking, Charles. "How Use of Media Help the Industrial Arts Instruction," Industrial Arts and Vocational Education, 6(June, 1969), 25.
- Herzer, Harry Balwin. "A Study of the Effect of Single Concept loop Film Upon Laboratory Techniques When Used for Prelaboratory Instruction Organic Chemistry Lab," Dissertation Abstracts, 31(May, 1971), 6505 - B.
- Ingraham, Leonard. "Innovation in the Social Studies: the Eight Millimeter Single-Concept Film," Social Education, XXX(February, 1966), 91 - 92.
- La Follette, James J. "The Effect of Video Feed back and Demonstration Film Loops on Learning Basic Archery Skill," Dissertation Abstracts, 31(1969).
- Lambert, Virginia J. "Cartridge Movies in Lamphere," A.V. Instruction, 15(December, 1970).
- Mandit, Allen V. "Toward Self Instruction Practice," Audio-Visual Instruction, 14(March, 1969).
- Parker, Herbert. "Is Film a Significant Instructional Resource?," A.V. Instruction, 15(January, 1970).
- Peterson, Gary. "8 m.m. Film Future Teacher Learn by doing," A.V. Instruction, 14(March, 1969).
- Popham W.J., Black W.A., Sadnavitch J.M. "Retention Value of Filmed Science Courses," Science Education, 46(February, 1962), 22 - 27.

Scuorze, Harbert E. "Plan for Film Use," The Practical A.V. Handbook for Teachers, N.Y. : Parker Publishing Company, Inc., 1967.

Segaller, Denis. "8 m.m. Film Loops - A New Teaching Tool," Journal of the Science Society of Thailand, Bangkok, September 1966.

Segaller, Denis. "Film Loop - A Modern Aid to Learning," Bulletin of the UNESCO Regional Office for Education in Asia, 6(September, 1971).

Segaller, Denis. "8 m.m. Film Loop in Modern Education," Journal of Secondary Education, 4(May, 1967), 45 - 49.

The UNESCO Pilot Project. Compound Formation, Chemistry Teaching in Asia, Volume 1 Bangkok, Thailand 1967.

The UNESCO Pilot Project. Regional Office of Education in Asia, Planning for Science of A Regional Workshop, Bangkok 1969.

UNESCO. "Exploring New Approaches and Methods in Education in Asia," Bulletin of the Unesco Regional Office for Education in Asia, VI (September, 1971).

Stepp, Robert E. "Programming 8 m.m. Films to teach Speech Reading to Deaf Children," A.V. Instruction, 11(March, 1966).

Wendt, Paul R. and Butts, Gordon K. "A.V. Materials," Instructional Materials : Educational Media and Technology, the April, 1962, issue of the Review of Educational Research, Vol.32, pp.141 - 155. A.V. Instruction Media and Method, McGraw-Hill Book Company, 1969.

Wright, Rosco and Cumming, John R. "8 m.m. In Student Teacher Education and Evaluation," A.V. Instruction, February, 1966, pp.100 - 102.

คำบรรยายประกอบฟิล์มลูพ

เรื่องที่ 1 การแยกองค์ประกอบของน้ำ

เวลา 2.40 นาที

คำบรรยาย

น้ำหลอดทดลองมา 2 หลอด บรรจุน้ำให้เต็มเพื่อไม่ให้มีอากาศหลงเหลืออยู่ในหลอด โดยเลี้ยงหลอดให้น้ำเข้าสู่จุดที่ต้องการก่อนแล้วจึงปิดน้ำ ความลึกในน้ำโดยให้หลอดแก้วครอบอยู่บนแผ่นโลหะปลายของที่ใช้เป็นขั้วไฟฟ้าน้ำและลูบ หลอดหงส่องสีด้อมูกันที่ปิดช่องขั้วน้ำไว้ ขัลวนในแน่นัก

มีสายไฟจากขั้วไฟฟ้าน้ำไปยังขั้วน้ำ ขัลวนของแบตเตอรี่-สวิทช์ และเชื่อมโยงกลับมายังขั้วไฟฟ้าที่เหลือซึ่งทางก้มปิดปลายของอยู่ในอ่างน้ำ เป็นวงจรกระแสไฟคง

สับสวิทช์ กระแสไฟจะไหลครบรอบวงจร บานลงไปในน้ำ ทำให้โน้ตหลุดของน้ำแตกออก น้ำคือแรงยึดระหว่างอะตอมของไฮโดรเจนและออกซิเจนขาดออกจากกัน ให้สังเกตการเปลี่ยนแปลงที่ปลายขั้วไฟฟ้าน้ำ-ลูบซึ่งอยู่ในอ่าง และระดับน้ำในหลอดแก้วหงส่อง

จะเห็นว่ามีกาซไฮdroเจนออกซินที่ขัลวน และกาซออกซิเจนผุดขึ้นที่ขั้วน้ำ กาซทั้งสองจะบุกเข้าหากปลายแผ่นโลหะที่ใช้เป็นขั้วไฟฟ้าน้ำ-ลูบไปยังกันหลอกที่เรามารูน้ำเต็มและควาอยู่ในน้ำ กาซที่เกิดขึ้นจะไล่หน้าให้คระคันลงไปเรื่อย ๆ เพรากาซมีปริมาตรคงที่ของการห่ออยู่ เช่นส่วนร่อง ๆ และปริมาณกาซที่ออกจากแทนที่น้ำในหลอดหงส่องไม่เทากัน กาซไฮdroเจนเกิดขึ้นมากเป็น 2 เท่าของกาซออกซิเจน

เบิกสวิทช์ ดูดหลอดแก้วบรู๊ฟกาซไฮdroเจนออก เมื่อเห็นว่ากาซไส้ที่น้ำลงไปจนหมดหลอด รีบวังอย่าให้หลอดเอียงหรือให้น้ำเข้าไปในหลอดได้ ปิดจุกหลอดในน้ำเพื่อป้องกันไม่ให้กาซกระจาดออกไป แล้วนำอีกหลอดทดลองมาเก็บกาซไฮdroเจนที่ยังเกิดขึ้นอีกเรื่อย ๆ โดยวิธีแทนที่น้ำเช่นเดิม ในขณะนี้กาซออกซิเจนก็ยังเกิดขึ้นคลอกเวลาในหลอดแก้วเดิม

เนื่องให้การออกซิเจน ไอกอกรเจน จนเต็มหลอดทั้งสองแล้วก็เปิดสวิตช์
นำหลอดบรรจุอากาศออกจากที่ยึด มีครูกหลอดในน้ำโดยให้หลอดตั้งตรงอยู่เสมอ จะ
เห็นว่าปริมาณอากาศไอกอกรเจนที่เกิดขึ้นจะมากเมื่อ 2 เท่าของการออกซิเจน และ
น้ำ 1 โอมเล็กๆจะประกายอย่างไอกอกรเจน 2 อะตอม รวมกับออกซิเจน 1 อะตอม

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำบรรยายประกอบพิมพ์

เรื่องที่ 2 การเตรียมและการทดสอบการออกซิเจน

เวลา ๓.๓๕ นาที

คำบรรยาย

วิธีแรก ใช้การแยกนำคัวยกระแสงไฟฟ้า นำปลายสายไฟข้างที่เหลือไปต่อ กับหัวไฟฟ้าของแบตเตอรี่ให้เป็นวงจรกระแสไฟฟ้า ลับสวิตช์ให้กระแสไฟฟ้าไหล ครบวงจร ผ่านลงไปในน้ำจะเกิดการแยกไม่เลกคล่องน้ำ คือ แรงยึดระหว่างอะตอน ของไออกเรนและออกซิเจนแตกแยกออกจากกัน จะเห็นว่าที่ปลายหัวไฟฟ้าบวบ มี การผุดขึ้นไปยังก้นหลอดที่กรอบอยู่เหนือขับวบ และໄลที่นำชงบรรจุอยู่เดินหลอดให้ คล่องไปที่ด้านอย จนกระทั้งภาชนะเป็นหนาเท่านั้นหมกหลอด จึงเปิดสวิตช์ปีกจากหลอดใน น้ำ แล้วนำไปเก็บไว้บนที่เก็บหลอดแก้ว หรือแสตนด์

วิธีที่สอง นำชุดกรรูปกรวย บรรจุอยู่ในถังเชี่ยมเบอร์มังกานเนตหรือถังทับทิม มาปักปากให้ยกดวยจุกชูงมีหอนำกากะเสียงดอย แล้วนำไปเผาให้ร้อนบนที่ปิ้กโดยไฟ ไม่แรงนักจนชางให้ขาดรูปกรวย จะเห็นว่าเมื่อผงคงทับทิมได้รับความร้อนมากชน จะแตกตัวออกไอกากะซึ่งจะหลบไปตามหอนำกากะ เก็บกากะที่ไอกะโดยการแทนที่น้ำใน หลอดแก้วชงบรรจุนำเต็มและคำอยู่ เมื่อกากะໄลที่น้ำลงไปจนหมกหลอด จึงปีกจากหลอด แก้วในน้ำ ไว้ที่แสตนด์ เช่นกัน

วิธีที่สาม เทไออกเรนเบอร์ออกไอก์หรือน้ำยาล้างแยกลงไปในถุงยีสต์ จะเก็บปฏิกิริยาเคมีอย่างรวดเร็ว เนื่นเป็นฟองฟุ้ก กาชาที่ได้จะไหลไปตามหอนำกากะ และไปผุดขึ้นที่ปากหลอดแก้ว ชงบรรจุนำเต็มและคำอยู่ในน้ำ กาชาจะໄลที่น้ำจนหมก ไปจากหลอด เก็บกากะที่ได้ โดยวิธีเดียวกันกับครั้งแรก ๆ

จะทดสอบว่าเป็นการออกซิเจนหรือไม่ โดยอาศัยคุณสมบัติของน้ำที่ซึ่งให้ไฟ ดีด นำเศษไม้มาเผาไฟให้ลุกใหม่ และเป่าจนเหลือเพียงสถานแห้ง ๆ อย่าให้ถังกับถัง

หมก หยอดเตยไม้ลงไปในหลอดเก็บภาษีที่ได้จากการแยกน้ำด้วยกระถางไฟฟ้า เช่นในนั้นจะคิดไฟลูกโพลงชั้น แสดงว่านั่นคือ การซ้อมชิเงน

นำฟอยล์ขัดหนอ (steel wool) มาเผาไฟ เมื่อมอคลงไปบน ก้นว่าง ที่นำไปบนลงในหลอดเก็บภาษีที่ได้จากการเผาผิงหันหิน และปฏิริยาระหว่างผงยีสต์ กับเนย่างลางแอล (ไฮโครเจนเปอร์ออกไซด์) จะเห็นว่าฟอยล์ขัดหนอ (steel wool) ถูกสว่างชั้นอีกในทั้ง 2 หลอด แสดงว่านั่นคือ การซ้อมชิเงนเพื่อระบุในการลูกใหม่ เป็นเชิงบางคี

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำบรรยายประกอบคลิปมูลค่า

เรื่องที่ 3 การเตรียมและการทดสอบภาษาไทยโกรเจน

เวลา 2.10 นาที

บรรยาย

วิธีแรก ใช้การแยกน้ำด้วยกระถางไฟฟ้า เมื่อเราสับส่วนหัวกระถางไฟฟ้า จะไอลดูบวจราบานลงไปในน้ำ ทำให้ไม่เลกคลุกของน้ำแตกออก จะเห็นว่าที่ปลายน้ำไฟฟ้าอยู่ มีการขุดชั้นไปแทนที่น้ำในหลอดแก้วอยู่ตลอดเวลา และจะไล่ไฟระคบบันดาในหลอดคล่องไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งหมดหลอดแก้ว ก็เป็นสิทธ์ นำหลอดบรรจุภาษี ไฟออกจากที่ติดในแนวเดิม เพื่อไม่ให้น้ำไหลเข้าไปได้ ปักจุดหลอดในน้ำเพื่อไม่ให้แกสกระจายออกไป แล้วนำไปไว้บนเสคนค์

วิธีที่ 2 เดินกรดเกลือ หรือไฮโครคอลริกจากน้ำกี๊เกอร์ลงไปในช่วงปุ่มราย ที่ใส่สังกะสี ปิดปากเหนืออุบัติภัยทางที่เลี้ยงหนองนำภาษา จะเกิดปฏิกิริยาเคมีระหว่างกรดกับปุ่ม ให้ภาษาในหลอดหนองนำภาษาไปผูกพันที่ปลายน้ำ เก็บภาษีได้ไว้ในหลอดแก้วซึ่งควรอยู่โดยวิธีการแทนที่น้ำ จนได้ภาษาเดิมหลอดคงจึงปักจุดหลอดในน้ำ แล้วนำไปไว้บนเสคนค์ เช่นกัน

วิธีที่ 3 เดินค่างไข่เดี่ยมไฮดรอกซิคหน้ารือไฮดราเซียจากน้ำกี๊เกอร์ลงไปในช่วงปุ่มรายที่ใส่สังกะสี เป็นมีน้ำ จะเกิดปฏิกิริยาเคมีระหว่าง DAG กับปุ่ม ควรวนน้ำกี๊ กับแกสที่ได้ในฟองสบู่โดยใช้สายยางนำภาษาไปแทนน้ำสบู่ จะเกิดฟองขึ้น นำฟองที่บรรจุภาษาของในน้ำไปกลิ้ง ฯ เบลว่าไฟ มนจะระเบิดขึ้นทันที และคงว่าเป็นภาษาไฮโกรเจน เห็นระดูไฟติดในอากาศ นำภาษีที่ได้รังสรรคมาใส่เปลวไฟก็เกิดแรงระเบิดขึ้น เช่นกัน เนื่องจากการที่ภาษาไฮโกรเจนรวมกับอากาศแล้วจุดไฟจะระเบิด หรือ ไฮโกรเจนลุกไหม้ในอากาศได้ง่าย เราจึงนำมาใช้เป็นวิธีทดสอบภาษาชนิดนี้

แบบทดสอบความเข้าใจ

เรื่อง

การแยกของประกอบของน้ำ, การเตรียมและการทดสอบการออกซิเจน, ไอโอดีน

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ลงใน () ให้ตรงกับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้อง
ที่สุดเพียงค่าตอบเดียวในกระบวนการคิด

1. พลังงานไฟฟ้าที่ใช้ในการแยกของประกอบของน้ำเป็นกระแสไฟฟ้านิ่มๆ ได้

ก. กระแสไฟฟ้าที่ใช้ความถี่	ข. กระแสไฟตรงจากแบตเตอรี่
ค. กระแสไฟสลับจากแบตเตอรี่	ง. กระแสไฟฟ้าจากมอเตอร์
2. เมื่อมีกระแสไฟฟ้าผ่านลงไปในน้ำ จะเกิดอะไรขึ้น

ก. แรงดึงระหว่างโมเลกุลของน้ำลดลง	ข. กระแสไฟฟ้าหัวไนน้ำแยกออกจากกัน
ค. โมเลกุลของน้ำแตกแยกออกจากกัน	ง. กระแสไฟฟ้าแทรกเข้าไปอยู่ระหว่างโมเลกุลของน้ำ
3. ที่ปลายชี้ไฟฟ้าให้มีการเกิดขึ้นในปริมาณมากกว่ากัน

ก. ข้าวกลม, ไอโอดีน	ข. ข้าวบล, ออกซิเจน
ค. ข้าวบวก, ไอโอดีน	ง. ข้าวบวก, ออกซิเจน
4. น้ำ ๑ ไมล์ลิตร จะประกอบด้วยอะตอมของออกซิเจนและไอโอดีนเป็นอัตราส่วน

ก. ๑ ส่วน ๕ ต่อ ๒ ส่วน	ข. ๒ ส่วน ๕ ต่อ ๑ ส่วน
ค. ๕ ส่วน ๕ ต่อ ๑ ส่วน	ง. ๑ ส่วน ๕ ต่อ ๓ ส่วน
5. อะตอมที่ถูกนำไปทดลองกับกาซที่บุศน์จากปลายข้าวไฟฟ้าบวก จะตรงกับข้อใด

ก. คล่องอย่างรวดเร็ว กว่าในอีกหลอดหนึ่ง	ข. คล่องเท่าๆ กันในอีกหลอดหนึ่ง
ค. คล่องช้ากว่าในอีกหลอดหนึ่ง	ง. คล่องอย่างรวดเร็ว เป็น ๒ เท่าของในอีกหลอดหนึ่ง

6. ในการเตรียมการซ้อมชิงชนะ เวชไคท์จะก่อให้เกิดปฏิริยาเคนมอย่างรุนแรงไว้ได้ ก้าวเดี๋ยมหลอกเก็บกากซึ่นเวลาอันสั้น และสังเกตุเห็นได้ชัดเจนที่สุด
- เนาคางหับหิน
 - การแยกน้ำด้วยกระแสงไฟฟ้า
 - ผสมผงยีสต์กับน้ำยาด่างแมล (ไอโอดีนเบอร์อ็อกไซด์)
 - ผสมผงยีสต์กับกรากเกลือ (ไอโอดีรกลอริก)
7. การซ้อมชิงชนะไปอยู่ในตอนบนของหลอกเก็บกากชี้ให้อย่างไร
- ลอยชันไปเรื่อย ๆ จนถึงกันหลอก
 - บุคชันไปเป็นฟองอากาศเดือด ๆ จนถึงกันหลอก
 - มีแรงดันให้ระเหยหลอยสูงชันไปจนถึงกันหลอก
 - หงขอ ก. และ ข.
8. การที่ระคบนำไปในหลอดแก้วอุดตัวลงมาที่ล้นน้อย ๆ เป็นเพราะเหตุใด
- หลอดแก้วอุปในแนวตั้ง
 - การมีปริมาตรคงท้องการห้อย
 - กากไส้หน้าในหลอดไปเรื่อย ๆ
 - หงขอ ข. และ ค.
9. หลอดแก้วที่จะนำมาใช้ในการเก็บกากที่ไม่จาก การเตรียมนั้น ทุกครั้งจะต้องได้อากาศให้ออกไปจนหมดหลอดโดย
- นำไปแขวนหง武功ไว้บนลักษณะนี้ในแนวตั้ง
 - ใส่น้ำในเต็มหลอดแล้วค่าว่าลุงในแนวตั้ง
 - บรรจุน้ำจนเต็มหลอดแล้วกว่ำลงในน้ำ
 - ถูกหมดทุกขอ
10. เหตุใดจึงคงปิดจากหลอดแก้วบรรจุกากในน้ำ และต้องไม่ให้หลอดเอียง
- เพื่อไม่ให้กากที่อยู่ภายในกระหายออกไปจากหลอด
 - นำไม่สามารถให้อเข้าไปในหลอดได้
 - อากาศที่อยู่ภายในหลอดแทรกเข้าไปในหลอดไม่ได้
 - ถูกหมดทุกขอ

11. ถ้าหย่อนเศษไม้พีติกไฟแล้วเหลือเพียงก้านแหง ๆ ลงไปในหลอดบรรจุน้ำซึ่ง
ออกซิเจน จะเกิดอะไรขึ้น
ก. เศษไม้จะดูดซับออกไซด์ไนโตรเจน
ข. เศษไม้จะไหม้
ค. เศษไม้จะหัวบินให้พีติก
ง. เศษไม้จะมอดคลบลง

12. จากการทดลองในครัวอย่างที่ได้ชื่นี้ เมื่อนำโลหะบางชนิดมาทำปฏิกิริยา กับกรด
หรือค้าง จะเกิดอะไรขึ้น
ก. ได้ก๊าซออกซิเจน ช. ได้ก๊าซไฮโดรเจน
ค. ได้ทั้งก๊าซออกซิเจนและไฮโดรเจน ง. ได้ก๊าซหลายชนิด

13. เมื่อนำก๊าซไฮโดรเจนไป引爆แล้ว จะเกิดแรงระเบิดขึ้น เพราะเหตุใด
ก. ไฮโดรเจนถูกไหม้ในอากาศที่อยู่ภายใน
ข. ไฮโดรเจนรวมกับอากาศและได้รับความร้อน
ค. ไฮโดรเจนซับให้ไฟติดไฟตื้อ
ง. ทั้งข้อ ก. และข้อ ข.

14. นอกจากการแยกองค์ประกอบของน้ำแล้ว ในการเตรียมก๊าซไฮโดรเจนและ
ออกซิเจนที่หาน้ำได้ชั้มน้ำมีการใช้สสารเคมีอะไรอีกบ้าง
ก. ถ่านหิน, ถ่านโซเดียมไฮดริด
ข. กรดเกลือ, ผงยีสต์
ค. กรดกำมะถัน, ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์
ง. ทั้งข้อ ก. และข้อ ข.

15. จากการทดลองเพื่อทดสอบก๊าซไฮโดรเจนและออกซิเจน พบร้า
ก. การที่ช่วยให้ไฟติดก็จะถูกไหม้ในอากาศได้
ข. การที่ช่วยในการถูกไหม้จะไม่คิดไฟ
ค. การที่ถูกไหม้ในอากาศได้ จะไม่ช่วยให้ไฟติด
ง. ทั้งข้อ ข. และข้อ ค.

การวิเคราะห์ความเชื่อถือไกของข้อสอบ (Reliability)

คำนวณหาค่าสหสัมพันธ์จากผลคูณของคะแนน (Product-moment Correlation)
โดยคิดจากคะแนนสอบ 2 ชุดของนักเรียนทั้งหมด

$$r_{XY} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2] [N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}} \quad (\text{Pearson's Formula})$$

$$= 0.363$$

$$\text{Reliability} = \frac{2 r_{XY}}{1 + r_{XY}} \quad (\text{Spearman Brown's Formula})$$

$$= \frac{2(0.363)}{1 + (0.363)} = \frac{0.726}{1.363} = 0.532$$

อายุและคะแนนเฉลี่ยวิชาวิทยาศาสตร์ของกลุ่มประชากร

กลุ่มที่	อายุเฉลี่ย	คะแนนสอบวิทยาศาสตร์เฉลี่ยทุกคนและเทอมกลาง
1	13.9 ปี	76.23
2	14.1 ปี	75.45
3	13.7 ปี	76.38

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนในการเรียนจากภาพนิทรรศแบบดูพ

คำแนะนำ

1. ตอบคำถามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการใช้ภาพนิทรรศที่ให้ชมไปแล้ว เป็นเครื่องช่วยในการเรียน
2. โปรดตอบทุกข้อ โดยแต่ละข้อให้สีเครื่องหมายในช่องที่ท่านต้องการตอบเพียงช่องเดียว
3. คำถามแต่ละข้อมีค่าตอบให้เลือกได้ 5 อย่าง และมีความหมายแตกต่างกันดังนี้

<u>มากที่สุด</u>	หมายถึง ชอบมากที่สุด	เกิดความเข้าใจมากที่สุด	ถูกใจมาก
<u>มาก</u>	หมายถึง ชอบมาก	มีความเข้าใจมาก	รู้เรื่องคิ
<u>ปานกลาง</u>	หมายถึง ชอบปานกลาง	มีความเข้าใจปานกลาง	พอรู้เรื่อง
<u>น้อย</u>	หมายถึง ชอบน้อย	มีความเข้าใจน้อย	ไม่จำชัด
<u>น้อยที่สุด</u>	หมายถึง ไม่ชอบเลย	ถูกใจน้อย	ไม่ต้องการเลย

ในการเรียนจากภาพนิทรรศแบบดูพ

1. ท่านชอบวิธีเรียนด้วยภาพนิทรรศแบบดูพ
เช่นนี้เพียงใด
2. การให้ชมภาพนิทรรศแบบดูพช่วยทำให้
ท่านเข้าใจบทเรียนนี้มากน้อยเพียงใด
3. ท่านเข้าใจในกระบวนการแยกองค์
ประกอบของคำศัพท์และไฟฟ้าจาก
ภาพนิทรรศที่ให้ชมเพียงใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. ห่านเข้าใจในวิธีการเตรียมและทดสอบการซ้อมชิงชนะและໄอโกรเจนจากภายนครเรื่องที่ໄกซ์มเพียงใด					
5. หากห่านมีสารเคมีและเครื่องมือทุกอย่างดังในภาพนั้นควรหลังจากที่ได้ชัมแล้วหานคิควาจะสามารถท่ากบหกของไกด์ต้องเท่าไก					
6. หานคิควิการเรียนจากภายนครแบบสพทำให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนไครรักเร็วๆ กว่าการเรียนค่ายการฟังคำอธิบายแค่เพียงอย่างเดียวมากน้อยเพียงใด					
7. หานคิควิการซัมมาภายนครแบบสูตรแล้ว ทำให้หานจดจำเรื่องราวค้างๆ ในบทเรียนได้มากกว่าการฟังคำอธิบายแค่เพียงอย่างเดียวมากน้อยเพียงใด					
8. หานอย่างเรียนค่ายภายนครแบบสูตรใช้นิวชาอื่นอีกสักเพียงใด					
9. หานทองการใหม่เลี้ยงอธิบายประกอบพร้อมๆ ไปกับการซัมมาภายนครแบบสูตรมากน้อยเพียงใด					
10. หานคิควิภายนครแบบสูตรทำให้หานได้รับความรู้เพิ่มเติมจากที่มีอยู่แล้วแค่ไหน					

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11. ห่านมีความคิดเห็นว่าภาพยนตร์แบบนี้ เท่านะสูงที่จะนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มากน้อยเพียงใด					
12. ห่านมีความคิดเห็นว่าการนำภาพยนตร์แบบคอมพิวเตอร์มาใช้ประกอบการสอนเป็นวิธีการที่จะช่วยเพิ่มพนความสามารถในการเรียนรู้ให้มากน้อยเพียงใด					
13. ขอภาพที่นำมาใช้ ห่านมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมสูงที่จะใช้ในห้องเรียนเพียงใด					
14. ห่านเห็นภาพยนตร์ในจอบนิพิเกษ สำหรับนายกล่างวันวันนี้ได้รักเจน มากน้อยเพียงใด					
15. การฉายภาพยนตร์ที่ไม่คงปิดห้องฉาย ให้มีกสนิห์ เช่นนี้ ห่านคิดว่าเหมาะสมสูงที่จะใช้กับการเรียนมากน้อยเพียงใด					

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในการพัฒนาหนังสือเรียนประกอบการซัมมาพยนตร์แบบลูพ

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. คำบรรยายนี้หมายความกับเนื้อเรื่องในภาพนูนต์ใดมากน้อยเพียงไร					
2. เสียงบรรยายประกอบจากเทปมีความชัดเจนมากน้อยเพียงไร					
3. หัวนคิวการซัมมาพยนตร์พร้อม ๆ กับผู้คำบรรยายจากเทป ทำให้หัวเข้าใจการทดลองได้เพียงไร					
4. หัวนคิวฯ การพัฒนาบรรยายจากเทป บันทึกเสียง ชั่งบรรยายไปพร้อม ๆ กับการดำเนินเรื่องในภาพนูนต์ ให้ความเข้าใจพอ ๆ กับการซัมมาพยนตร์เสียงในฟิล์มเพียงใด					
5. หลังจากที่ได้อ่านบทบรรยาย พัฒนาบรรยายประกอบการซัมมาพยนตร์แบบลูพทั้ง 3 เรื่อง ๆ ละ 2 รอบเช่นเดียว หัวนคิวฯ หัวนยังคงการให้มีส่วนมากขึ้นเพิ่มเติมในบทเรียนนี้อีกมากน้อยเพียงใด					

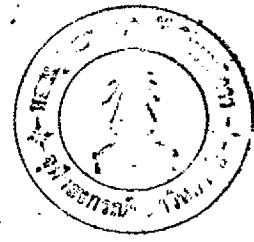
ความหมายของภาพยนตร์แบบลูพ

ภาพยนตร์แบบลูพหรือ Continuous Loop Film ที่เรียกชื่อเช่นนี้ เพราะหัวฟิล์ม (ตอนหนึ่ง) และปลายฟิล์ม (ตอนท้ายของฟิล์ม) เชื่อมต่อเข้าหากันเป็นวงหรือห่วง (Loop) ซึ่งทำให้เมื่อนำเข้าจ้องดูจะวนถึงตอนเริ่มต้นไปใหม่ทันทีโดยอัตโนมัติ ไม่ต้องกรอฟิล์มกลับ และจะถ่ายต่อเนื่องกันไปหลาย ๆ รอบจนกว่าจะปิดเครื่องฉาย

ภาพยนตร์แบบลูพใช้ฟิล์มประเภทเสตคนการค 8 ม.ม. หรือชูเบอร์ 8 ม.ม. ข่าวค่าหรือสี มีจุดบันทึกเสียงลงในฟิล์มชูเบอร์ 8 ม.ม. ให้ทั้งระบบแคนแม่เหล็ก (Magnetic Sound Track) และระบบแสง (Optical Sound Track) เพราะฟิล์มชูเบอร์ 8 ม.ม. มีพื้นที่ทางมากกว่าเสตคนการค 8 ม.ม. ถึง 50% เนื่องจากรูหานามเคยเล็กกว่า

ภาพยนตร์แบบลูพมีความยาวประมาณ 50 ฟุต เพราะกลักษณ์ที่ภาพยนตร์แบบลูพมีขนาดจำกัด และมีลักษณะเฉพาะเรียกว่า Cartridge หรือ Cassette ขนาด $10 \times 9 \times 3$ ซ.ม. ภาพยนตร์แบบลูพแต่ละม้วนใช้เวลาฉายประมาณ 1 – 4 นาที โดยใช้เครื่องฉายชนิดพิเศษที่หัวเขียนมาโดยเฉพาะสำหรับฉายภาพยนตร์แบบลูพเสตคนการค 8 ม.ม. หรือชูเบอร์ 8 ม.ม. เนื่องจากเรื่องในภาพยนตร์แบบลูพจะเน้นความคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ (Single Concept Film)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. การผลิตภาพยนตร์แบบสูปเปอร์ 8 ม.ม.

ปัจจุบันในต่างประเทศได้มีการใช้และการผลิตภาพยนตร์แบบสูปอันอย่างกว้างขวางในเกือบทุกสาขาวิชา เช่น วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา แพทยศาสตร์ พลิศศาสตร์ กีฬา คหกรรมศาสตร์ และซางฯ ฯลฯ

บริษัทผลิตภาพยนตร์แบบสูปออกจำหน่ายสู่ตลาดทั่วโลกนั้น เขายังถือเป็นอาชีพ (Profession) ใช้ชีวิตร้าบจากฟิล์มขนาดใหญ่ เช่น 70 หรือ 35 หรือ 16 มิลลิเมตร และนำมาที่ print ลงบนฟิล์มขนาด 8 ม.ม. หรือสูปเปอร์ 8 ม.ม. จะให้คุณที่มีคุณภาพดีกว่าการใช้ฟิล์ม 8 ม.ม. ถ่ายทำแลยที่เดียว ดังนั้น ภาพยนตร์แบบสูปที่ผลิตจำหน่ายถูกกว่าฟิล์ม 8 ม.ม. มาก

สำหรับสถานศึกษา ครู หรือผู้สนใจที่จะท่องเที่ยวและผลิต (สร้าง) ภาพยนตร์แบบสูปขนาดของตน เป็นพากผู้สมัครเล่น (Amateur) นั้น ใช้ฟิล์ม 8 ม.ม. หรือสูปเปอร์ 8 ม.ม. ในกรณีถ่ายทำแลยที่เดียว จะนั่งจิ้งจอกหน้ารากถูกมาก และภาพยนตร์แบบสูปที่ถูกทำขึ้นเนื่องในนิยามใช้ print เพื่อให้ได้อาหารอย่าง copy เพราะฉะนั้นไม่คุ้มค่าเงินเหมือนตอนฉบับ

ก่อนที่จะผลิตภาพยนตร์แบบสูปทดลอง

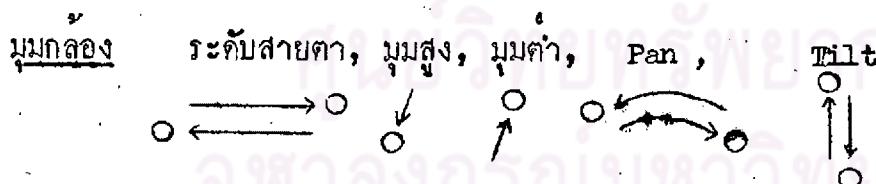
1. กำหนดถึงปัญหาว่าจะเป็นหรือไม่ที่จะต้องสร้างภาพยนตร์แบบสูป
 - ก. จะใช้ภาพยนตร์แบบสูปเพื่อให้ Concept เรื่องใดแก้ผู้เรียน (Single Concept Film)
 - ข. จะสอนองค์ความรู้ด้วยสื่อสัมผัสเพื่อให้เข้าใจในกระบวนการเรียนการสอนเรื่องนั้น
 - ค. จะสร้างชื่อเพื่อให้ได้รู้
2. กำหนดถึงปัญหาว่ารูปแบบของฟิล์มว่าเป็นฟิล์มสีหรือฟิล์มขาว-ดำ มีความยาวมากน้อยเพียงใด
3. กำหนดถึงปัญหาว่าจะวางแผนในการถ่ายทำอย่างไร
 - ก. ต้องศึกษาถึงรายละเอียดของเนื้อเรื่องที่จะถ่ายทำ

- ช. ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญในด้านเนื้อหาและการผลิต
- ก. นำผู้ร่วมงานที่มีความรู้และทักษะในการถ่ายทำภาพยนตร์ และวางแผนร่วมกัน
- ง. เปิดห้องใช้อุปกรณ์คงที่ในการถ่ายทำ เพื่อให้ทักษะและความชำนาญในการใช้เครื่องมือคงที่ ได้อย่างดี

อุปกรณ์ที่จำเป็นในการผลิตภาพยนตร์แบบดูพ ชูเบอร์ 8 ม.ม.

1. กล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาดชูเบอร์ 8 หรือ regular 8
2. ขาตั้งกล้อง (Tripod)
3. อุปกรณ์ไฟแสงสว่าง (Light Source) ควรใช้ไฟอย่างน้อย 3 ดวง
4. ฟิล์ม ฟิล์มสีหรือขาว-ดำ ถ้าเป็นฟิล์มสีมี Type A (ถ่ายกลางคืนใช้ไฟ) และ Type B (ถ่ายกลางวัน daylight) เลือกมาคู ASA ของฟิล์มด้วย
5. กลังฟิล์ม (Cartridge) ความยาวของฟิล์มมากที่สุด 50 ฟุต ใช้เวลาถ่ายเพิ่มที่ 4 นาที
6. เครื่องมือตัดต่อลำดับภาพ และอุปกรณ์ประกอบ
7. เครื่องกรองฟิล์มใส่สต็อก

4. คำนึงถึงมุขหมายท้องศึกษาถึงเทคนิคในการถ่ายทำภาพยนตร์
- ก. เทคนิคการใช้กล้อง ดูๆ L.S, M.S, C.U

- ช. ความเร็วของกล้อง (Camera Speed)

Silent Film	18 ภาพ/วินาที	} ปกติ
Sound Film	24 ภาพ/วินาที	

Time Lapse (การถ่ายภาพเร่งเวลา) - ถ่ายทีละภาพในทุก ๆ ช่วงระยะเวลา

เวลาหนึ่ง

Slow Motion ด้วย Speed ของกล้องสูงกว่าปกติ

Fast Motion ด้วยความ speed camera ต่ำกว่าปกติ

ค. Animation การทำภาพนิ่งให้เกลื่อนไหวได้ ด้วยที่ละภาพของการ
เคลื่อนที่และครีบ

ง. การทำภาพจาก มี 2 วิธี ภาพจากเงา (Fade in) และภาพจาก
ออก (Fade out)

จ. ภาพจากซ่อน (Lap Dissolve)

ฉ. การใช้ไฟในการถ่ายทำภาพยนตร์ จัดไฟเพื่อลับเงาต่าง ๆ ที่เกิดหลัง
รัศมี ควรจัดตำแหน่งของไฟให้เกิดเงาอย่างสุก หรือมีเพียงเงาเดียว
ความมีไฟ 3 ดวงใช้เป็น Fill Light, Back Light, Main Light

ค่านิยมฟิล์มที่ใช้ควบคู่เป็นฟิล์มชูเบอร์ 8 สี จะมีชนิด daylight และ
ไฟ flash คือ Type B และ Type A

การผลิตภาพยนตร์แบบถูกกระบวนการดำเนินงานตามลำดับขั้นตอนไปนี้

1. การวางแผน (Planning)

1.1 พิจารณาเลือกเรื่องที่ต้องการ, เลือกชนิดของฟิล์ม, ลิ้งอิน, ฯ ที่ใช้
ในการถ่ายทำ อุปกรณ์การถ่ายภาพยนตร์ เช่น กล้อง, ขา, เครื่องตัดต่อลำดับ
ภาพ ฯลฯ.

1.2 วางแผนงบประมาณ หลังจากศึกษาเนื้อหาแล้วนำมาร่วมโครงเรื่องให้เหมาะสม
สม สะท้อนเป็นรูปภาพอย่างหยาบ ๆ เพื่อลองลำดับภาพและมุมกล้อง เพื่อให้เกิด^{ให้}
เกิดความรู้สึกตื่นเต้น น่าความเชื่อใจ (เนื้อเรื่อง) ได้ดีอาจปรึกษายังในครานน์.

1.3 ทดสอบปฏิบัติ จับเวลาคร่าวใช้เวลานานเท่าไร ซึ่งจะต้องไม่เกิน 4
นาที ลองจัดไฟในการถ่ายทำ ชั่งมัคไซหลอดไฟขนาด 500 Watt ประมาณ 3 ดวง
หรืออาจมากกว่านั้น ถ้าด้วยภาระระยะไกล Long Shot

2. การทำภาพเรื่อง (Story Board)

นำภาพที่ได้จากการเสียชีวิตรักษาสุขภาพและการพิจารณาตรวจสอบ

รวมกันกับชุดรุ่มงานเรียบroyal มาเขียนเป็นภาพโครงเรื่อง (Story Board) ตามเนื้อหาคร่าว ๆ ของแต่ละตอน

ขนาดของภาพให้ใกล้เคียงกับภาพที่ปรากฏบนฟิล์ม คือ 3×4 ส่วน คึ้งนั้น ขนาดของ Story Board แต่ละภาพไม่ควรอย่างกว่า 7×9 ซ.ม. ถ้าเล็กกว่านี้ จะให้รายละเอียดของภาพลดน้อยลง

ใน Story Board เรื่องหนัง ๆ สำหรับภาพยุนตร์แบบลูพ์เรื่องหนัง ๆ จะวัดเป็นภาพໄก่ประมาณ 20 – 40 ภาพ เรียงลำดับต่อ กันไปตั้งแต่คนจนจน ไปแต่ละภาระแสดงเนื้อหา คือจะน้อมให้ทราบในลักษณะที่จะให้อารมณ์ในรากฐานฟิล์มมาก และเทคนิคในการถ่ายทำ เช่น บลอก Special Effects และมีการรวมห้อง รวมห้องออก ใจกลางแต่ละคัมภีร์ โดยเขียนคำอธิบายอย่างย่อ ๆ เอาไว้

ประโยชน์ของ Story Board คือ ให้ความสะดวกในการถ่ายทำ การลากัน กันภาพ และการตัดต่อฟิล์ม ทำให้สามารถปรับปรุงแนวทางในการแสดง การถ่ายทำ และความเชื่อมโยงของเรื่องให้ดีขึ้น

3. การถ่ายทำ (Shooting)

ในการถ่ายทำภาพยุนตร์ต้องคำนึงดัง

3.1 การเปิดหน้ากล้อง F-number

3.2 ความไวแสงของฟิล์ม ASA.

3.3 จำนวนแสงที่ใช้ และการจัดไฟในคำแนะนำที่ถูกต้อง

3.4 ระยะชัดลึก (Depth of Field) ซึ่งสัมพันธ์กับการเปิดหน้ากล้อง (F-number) และระยะทางระหว่างกล้องไปถึงวัสดุ

3.5 เทคนิคต่าง ๆ (Tricks) และ Special Effects ใน การถ่ายทำ ต้องให้ถูกต้อง ใช้กล้องถ่ายภาพยุนตร์ชนิดแสตนดาร์ค 8 ม.ม. หรือซูเปอร์ 8 ม.ม.

Tripod, Light Meter, Light Sources, Film.

ในการถ่ายทำควรถ่ายตาม Story Board หรือถ่ายตอนใดตอนหนึ่ง ก่อนแล้วนำตัวต่อที่หลังตาม Story Board ที่ได้ทำไว้แล้ว อาจถ่ายนอกสถานที่

(on location) หรือใน Studio ซึ่งค้องมีการจัดไฟ ตัวແນ່ງຂອງໄຟໃຫ້ເໜາະສົມ
ກວຣເປັນໄຟທີ່ທີ່ຈຸນ (ຂາຕັງ) ເຊື່ອນປັບຮະບະສູງຄໍາ ເກລືອນຍາຍໄດ້

ກາຣຖາຍທ່າຄວຣນິກາຣຂອມ (rehearsal) ເສີກອນ ເພື່ອເປັນກາຣປະບັດ
ພື້ນ

ໜັງຈາກຖາຍເສົ້າຈຶ່ນນໍາສັງລັງ ດ້າເປັນ B & ພັສັງໃນປະເທດ ແຕ່ດ້າເປັນ
Color ຕອງສັງໄປລັງຄາງປະເທດ

4. ກາຣຕັດຕອ

ໜັງຈາກລັງຝີລົມໄກມາເຮັບຮ່ອຍແລ້ວ ເວັນກາຣຕັດຕ່ອກການລຳດັບຂັ້ນຂັ້ນນີ້

4.1 ນາຍຄຽວຈຸກງາຍ Viewer ເພື່ອຄູວ່າຝີລົມທີ່ຕ່າຍມານີຄອນໄກເສີຍ ອີ່ ອີ່
ຕອງຖາຍເພີ່ມເຄີມອີກບັງ

4.2 ຕັດຕ່ອຍາງໝາຍ ๆ (Rough Cut) ໂດຍລຳດັບເປັນຈາກ ๆ ເຮັງການ
ກາພໂກຮັງເຮືອງ (Story Board) ໃຫຼຸດກ່ອງ ຕັດເອາສ່ວນຂອງຝີລົມທີ່ຕ່າຍເສີຍອອກ
ແລ້ວສ່ວນທີ່ເປັນຫ຾້ຫ້າຍຝີລົມອອກ ແລ້ວນາຍຸດືອກຮັງວ່າມີກາຣເຮັບຮ່ອຍລຳດັບຈາກໃນເນື້ອເຮືອງ
ໄກດູກຕ່ອງໜີ້ອີ່

4.3 ຕັດຕ່ອຍາງຂະເອີຍດ (Editing) ຕັດຕ່ອີ້ນເຫັນກາຣກະທ່າທາງ ໃ
ໄກຈັງຂະເໜາະສົມຄວາມເປັນຈິງ ທາມອຣນ່າຕີ ແລະ ເນື້ອເຮືອງທີ່ໄກກ່ານໜີກ້າວ
ແລະກ່ານິ່ງຄົງຄວາມຄອນຂອງກາພຫີ້ກາຣແສດງ

ຝີລົມທີ່ຕ່ອງກາຣຊັງຕັດຕ່ອກມາຄວາມແຂວງກັນຮາວຝີລົມ (Film Rack) ໄວ
ການລຳດັບນິກອນຫັ້ງ ເພື່ອສະຄວັກໃນການນຳມາເຊື່ອມຕອເຂົ້າດ້ວຍກັນ ແລະຮອຍຕອຄວາມທ່າ
ອຍາງປ່າຍື໒ຕ ເພື່ອໄຟໃຫ້ເກີກກາຣກະທຸກໃນຂະໜາຍ

ສັນ ມິທະນີ, "ກາຣຕັດຕ່ອລຳດັບກາພ", ດາຍທ່າກພົນຄວ
(ພະນັກງານ : ຮາມສາລົນ, 2506), ໜ້າ 673 – 685

อุปกรณ์ที่ใช้ในการตัดต่อลำดับภาพ มีดังนี้

- ก. เครื่องตัดคัมภีร์ (Editing Machine) ชิ้นประกอบไปด้วยเครื่องดูภาพ (Film Viewer) เครื่องตัดต่อ (Film Splicer) เครื่องหมุนฟิล์ม (Film Rewind)
- ข. น้ำยาตอกฟิล์ม (Film Cement)
- ค. กระถาง
- ง. ถุงมือขาวทำความสะอาด
- จ. ราวไม้สำหรับแขวนฟิล์ม ((Film Rack))

5. การบรรจุลงในกลักฟิล์ม

- 5.1 นำ Cartridge มาใส่ประตูฟิล์ม (Gate) และสปริง
- 5.2 นำฟิล์มมาเข้าเครื่องกรอฟิล์มใส่กลับ โดยฟิล์มจะต้องผ่านน้ำยาทำความสะอาด (Lubricator) และถูกเป้าให้แห้ง และหมุนเข้าไปอยู่ Cartridge ปิดฝาบน
- 5.3 เรื่อมหัวและท้ายฟิล์มเข้าด้วยกันด้วยเทปใสสำหรับตอกฟิล์มโดยเฉพาะ
- 5.4 ลองใช้น้ำหมุนฟิล์มดู ถ้าพบว่าฟิล์มเดินสะทกสะท่อล้วนแสดงถึงต้องกล่อง เป็นอันเสร็จเรียบร้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. การใช้เครื่องฉายภาพยนตร์แบบดูด, ภาพยันตร์แบบดูด, จอ

เครื่องฉายภาพยนตร์แบบดูดมีขนาดเล็ก ประกอบด้วยปุ่มเปิด-ปิดเครื่องฉาย, ปุ่มปรับเพริมน้ำเสียง, ปุ่มหยุดภาพ, เอนสันายชั่วโมงปรับไฟก็ส่วน และมีของสำหรับใส่ฟิล์ม

การใช้เครื่องฉายภาพยนตร์แบบดูดพนิก Silent ในมีเสียง

1. ใส่คลิบบรรจุฟิล์มลงไว้ในของสำหรับใส่ฟิล์ม ใส่ให้ตัวและท้ายอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง

2. เปิดสวิตช์เครื่องฉาย ด้าแสงจากเครื่องฉายจะส่องไปยังกระจกเงา ซึ่งจะสะท้อนภาพไปปรากฏบนจอภาพ สำหรับขอชนิกฉายกลางวัน

3. ปรับไฟก็สโดยหมุนที่เดนส์ฉาย

4. ปรับเพริมน้ำเสียง

5. ปรับภาพให้คมชัดกับขนาดของจอ ภาพในอยู่ในแนวตั้งกลางจอ โดยปรับเครื่องฉายให้สูง

6. ด้าหยุดภาพก็คั่ม Stopmotion เมื่อของการ

7. เมื่อฉายไปเรื่อย ๆ จะเป็นที่พอใจ ปิดสวิตช์

ด้าเป็นเครื่องฉายชนิดมีเสียง ก็เพียงแค่ดูปรับ volume เลี้ยงคั้ง, ถอยเพิ่มขึ้นมาเท่านั้น

การใช้ภาพยันตร์แบบดูด

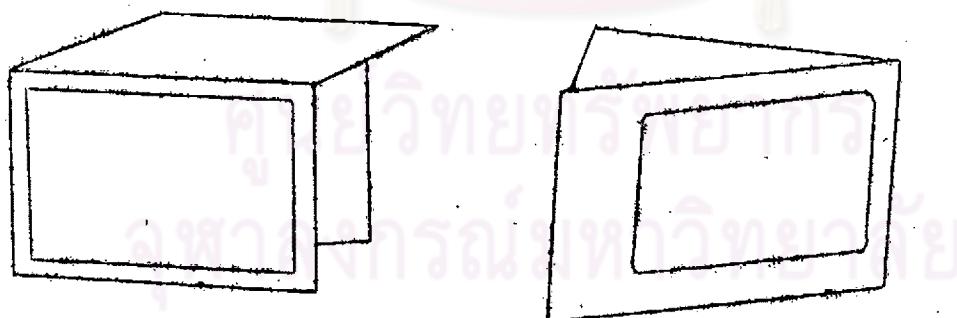
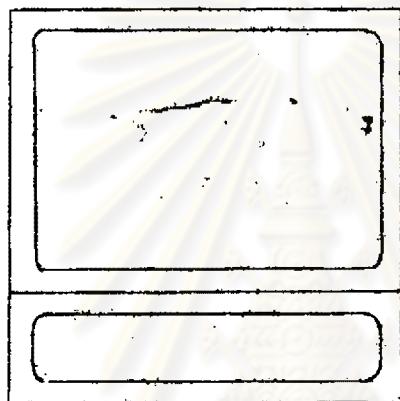
มีความสะดวกง่ายมาก เพียงแค่ใส่ลักษณะเข้าไปในเครื่องฉายเท่านั้น เมื่อฉายครั้ง 1 รอบ ฟิล์มก็ยังเดินต่อไปเรื่อย ๆ ในต้องกรอฟิล์มกลับ มันจะวนไปเรื่อยๆ ในมือทุกครั้งไป

การใช้จอ

จอสำหรับเครื่องฉายภาพยนตร์แบบดูดมีหลาຍแบบ ทั้ง卓หรือมาตราที่เป็นเจือบ้า ที่จะจดจำไว้หน้าห้อง แล้วก็เครื่องฉายไปยังจอ ซึ่งมองใช้กับห้องที่ค่อนข้างมืด และ

จอฉายกลางวัน (Rear Projection Screen หรือ Daylight Screen) ประกอบ
ด้วยแผ่นสีทอนแสง หรือกระเจาเงาวางพานุ่ม 45° กับจอภาพจริง ๆ ซึ่งใช้ได้กับห้อง
เรียนที่ไม่มีความสว่างพอสมควร

นอกจากจอคั่งที่ใช้ความแม่น 2 แบบ ยังมีจอที่ใช้ได้กับสำนักนายในห้อง
ที่มีความสว่างพอสมควร คือ จอชนิด Silver Lenticular

การจัดที่นั่งสำหรับการฉายภาพยนตร์แบบลูพในห้องเรียน

วิธีจัดที่นั่ง เอาใจไปตั้งครองมหอง จะเพิ่มเนื้อที่นั่งของคนดูให้มากยิ่งขึ้น ห้องซึ่งเป็นผลดีในการแก้ปัญหาร่องแสงที่จะลดความถูกจ่อ

คำนึงถึง 1. ระยะทาง

2. หมุนของกรอบ

3. ความกว้างของจอ

mennanaสุด ต้องห่างจากเป็นระยะทาง 2 เท่าของความกว้างของจอ อย่างไรก็วันนั้น
แวนดังสุด ไม่ควรห่างจากจอเป็นระยะทางเกินกว่า 6 เท่าของความกว้างของจอ

การจัดฉายภาพยนตร์แบบลูพในสถานศึกษา

เทคโนโลยีในการฉายที่ ต้องคำนึงถึง

1. การใช้เครื่อง (Operation)

2. วัสดุสาย (Projection Material)

3. สภาพแวดล้อมในการฉาย (Projection Environment)

ทั้ง 3 ประการนี้เท่าเทียมกัน (1)

การฉายภาพยนตร์แบบลูพ (Film Loop Standard 8/Super 8)

1. ตรวจสอบก่อนนำสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ในสภาพที่ดีและครบครัน

ก. เครื่องฉายภาพยนตร์แบบลูพ

ข. หลอดฉาย

(1) วีดีโอ ลิล้าพฤทธิ์, โปรดักشنปาร์ค, (ประเภทเครื่องฉายและเครื่องเจียบ),
(พิมพ์ : ไทยวัฒนาพานิช, 2514)

- ก. สายไฟสำหรับถอด (Extension Cords)
- ง. ภาพยนต์แบบดูดที่จะดูด
- จ. จด
- น. โถะรองเครื่องถ่าย, จด
แล้วอัน ๆ ที่จำเป็น
๒. สำรวจว่าจะตั้งเครื่องถ่ายตรงไหนกี่ที่สุด ขึ้นจะต้องคำนึงถึงสิ่งที่ต้องการ และ
- ก. เค้าเสียงไฟฟ้าและสวิตช์ไฟฟ้า
- ข. ที่นั่งคุ้ม
- ค. ห้องครัว
- ง. ห้องครัวเครื่องถ่าย
- จ. ที่ศีหังของแสงในห้อง
- ฉ. ระบบเสียงในห้อง
- ช. โถะรองเครื่องถ่าย, จด
- ซ. การเก็บสายไฟ
๓. การติดตั้ง
- ก. เปิดกล้องเก็บเครื่องถ่ายออก ตั้งเครื่องถ่าย
- ช. ติดสายไฟเข้ากับเครื่องถ่าย
๔. การตรวจสอบ
- ก. ใส่ฟิล์มเข้าเครื่องถ่าย
- ข. เปิดสวิตช์เครื่องถ่าย
- ค. ปรับ Focus (โฟกัส), ปรับเฟรมให้ภาพอยู่ตรงกลางๆ
- ง. ปิดสวิตช์เครื่องถ่าย
๕. การใช้งาน
- ก. เปิดสวิตช์เครื่องถ่าย ถ่ายไว้เรื่อย ๆ จนพอใจ หรืออาจจะมีการ
หยุดภาพบางตอนก็ได้ เช่น stop motion

- ช. ปิดสวิตซ์เครื่องกาญจนา
- ค. เก็บเครื่องมือทุกอย่างให้เรียบร้อย

๑. การเก็บรักษาภาพยนตร์แบบถูพ, จอ, เครื่องฉายภาพยนตร์แบบถูพ

การเข้มรักษาภาพยนตร์แบบถูพ

สุดท้ายที่เก็บ – การเก็บไว้ในห้องที่มีอุณหภูมิไม่สูงนัก ความชื้นน้อย และห้องปะปาจากฝุ่นละออง คือ ควรจะเป็นห้องปรับอากาศ (air conditioned)

ลักษณะการเก็บ – การเก็บไว้ในแฟ้มห้องแมมน้ำโดยเฉพาะ ซึ่งมีหังที่เก็บตัวฟิล์มถูพ และหังกล่องบรรจุภาพยนตร์แบบถูพ (Cartridge , Cassette) โดยหังสีเงินลงทั้งฟิล์มออก แฟ้มนี้มีลักษณะเป็นชั้น ๆ เหมาะที่จะติดเข้ากับฟานห้องเก็บภาพยนตร์ด้านในห้อง แล้วห้องที่ห้องดังจากการรวบรวมภาพยนตร์แบบถูพที่อยู่เป็นหนาแน่นแล้วไว้ในสมุดรายชื่อภาพยนตร์แบบถูพ

การเก็บรักษาจอ

จอฉายกลางวันพาก Rear Screen หลังชายก็เพียงแค่ปับเก็บ ระหว่างอย่าใช้กระดาษฟ้า หรือ Plastic ชนิดพิเศษที่เป็นจอกาแฟตอก็ได้ และทำความสะอาดกระดาษด้วยผู้น้ำสะอาดของเบาะติดอยู่ ถ้าเป็นจอในตัวเครื่องชายก็ควรสำรวจด้วย

ถ้าเป็นจอพ้าธรรมชาติ หรือซอร์บิค Silver Lenticular ก็ใหมานเก็บหลังจากที่ถูกการฉายทุกครั้ง

การเก็บรักษาเครื่องฉาย

หยอกันนำมันหลอดลมบางบางส่วนที่จำเป็น ท่าความสะอาด เช่นสบายน้ำด้วยกระดาษเช็ดลันส์ หลังชายปรับเครื่องฉายให้อยู่ในแนวค่าสูด ค่วยปุ่มสำหรับปรับเครื่องฉายซึ่งมีอยู่ 2 ช่องของตัวเครื่อง

๔. ความถ้วนหน้าของภาพยนตร์แบบถูพในปัจจุบัน

ในปัจจุบันได้มีการผลิต Cartridge ขนาดใหญ่สำหรับบรรจุภาพยนตร์แบบถูพชูเปอร์ 8 ที่มีความยาวถึง 200 – 300 ฟุตฉายได้ 10 – 15 นาที และบางชนิดบรรจุฟิล์มໄก 400 ฟุต ฉายໄกประมาณ 30 นาที ล้วนแต่เป็นภาพยนตร์แบบถูพชูเปอร์ 8 ชนิดมีแบบหนึ่งที่กําลังหํางระแบบ Magnetic และ Optical Sound Track สำหรับเครื่องฉายภาพยนตร์แบบถูพชูเปอร์ 8 ชนิดนั้นหองขนาดใหญ่ (ตั้งโต๊ะ) มีจอ และลำโพงในตัว และกระเบื้องหัวสามารถนำติดค้าไปได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการศึกษา

ชื่อ

นางสาวพิพรรณ์ บุญท่าโภคิ

วุฒิการศึกษา

สำเร็จการศึกษาปวิญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2515.

สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูงวิชาโสตหัศนศึกษา^{บัญฑิตวิทยาลัย} จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2516

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย